յանցաւորները ողջ ողջ դնել և հիւսել տուաւ։

Իրաքանչիւրին գլխուն դիմաց պատուհանի պէս ծակ մը շինուած էր, որպէս զի այս թշուառներուն երեսին վրայ նշմարուին ցաւքն և անօթութեան պատճառած սոսկալի տանջանքները։ Դեռ գանկերու նշխարքներ և զգեստներու կտորներ գտայ հոն։ Այսպիսի տեսարաններու անվարժ ճանապարհորդը կը դողայ Մէօթամէտին տարօրինակ արդարասիրութեան շէնքին չորս դին դարձած ատեն։ Այն Ֆէրրաշը՝ որ Մէհասիներուն աշտարակը կը ցուցնէր ինծի, ըսաւ որ անոնց գլխաւորները երկուք մին ալ մեռան ոչինչ նուաղ բարբարոսաբար կերպով, բայց աւելի շուտով. մէկը թնդանօթի մը բերանը դրուեր էր. միւսը երկու կտոր ճղքուեցաւ, և մարմնոյն երկու կտորներն ալ քաղքին դրանը վրայ կախուեցան, ուրիշներու օրինակ ըլլալու համար։

ԵՒԳ. ՖԼԱՆՏԷՆ։

ՄԱՀ ԿԵՍԱՐՈՒ

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

(Տես երես 155)

ՏԵՍԱՐԱՆ Ե

ԲՐՈՒՏՈՍ, ԿԱՍՍԻՈՍ, ԿԻՄԲՐՈՍ, ԴԵԿԻՄՈՍ

Բր. Լուա՛ք...

Կաս. Ո՛հ, Բրուտէ, դու ես աստուած Հռովմայ։

Կիմբ. Եւ զերոխտս զայս զանօրէն գերի պարտէ կորուսանել։

Բր. Զէ՞ ինչ արժանի այրն և ոչ բարկութեան մերում։ Մատեայց ես դարձեալ 'ի փորձ յետին, ապա այնուհետև միտ դիք իմոյ ակնարկութեանս։

Կաս. Երթիցուք ապա մեք ժողովել զմերան։

Բր. Արիք վաղվաղակի. (Էլանէն երեւի)։

ՏԵՍԱՐԱՆ Զ

ԲՐՈՒՏՈՍ մոյն

Բր. Այս իսկ է տեղին՝ ուր յետ սակաւ միոյ մնայ ինձ խօսել ընդ Կեսարու. ապա դարձեալ 'ի տաճարին խորհրդոց՝ ուր օրհաս մահուն գարանակալ է նմա... Խնայեա, երկին, խնայեա յիս, և զերծո յարհաւրաց ատի. կախեսցին յօդս 'ի քումմէ հրամանէ սուսերք թերաքամեանք յիջանել իւրեանց 'ի վերայ նորա. տուք նմա սիրել զՀռովմ և լինել նորա քաղաքացի, զի լեցի նա և հայր Բրուտոսի։ Ահաւասիկ նա ինքն. յապուշ հարեալ կամ և այլ յայլմէ լինիմ։ Ո՛ Կատոնէ, Կատոնէ, հաս փութա առ իս, հաս ինձ 'ի Թիկունս։

ՏԵՍԱՐԱՆ Է

ԿԵՍԱՐ, ԲՐՈՒՏՈՍ

Կես. Ցինէն զի՞ խնդրես, զինչ կամիս. իցէ՞ քո արդեօք սիրտ մարդկեղէն. իցէ՞ դու իմ որդի։

Բր. Եւ կարի իսկ քաջ, եթէ և դու Հռովմայ։

Կես. Այ պարանոց խիստ. զինչ իցեն բարբանջանքդ. պատահեցար ինձ անողորմ նախատել զիս և ես. իսկ եթէ մեծամեծ բարերարութեանցս շնորհ՝ որ 'ի քեզ հոսէ անդուլութեամբ, և խնկելի պաշտօն աշխարհի՝ որ քեզ հանդերձեցաւ առ 'ի յինէն, իմ քաղցրութիւն և սէր և արքայութիւն ոչ ինչ զօրեսցին հրահանգել զքեզ, որմով ակամբ հայիցիս դու ապա 'ի գահ անդր։

Բր. Ահիւ և դողութեամբ։

Կես. Ցաւ է ինձ 'ի վերայ քո, Բրուտէ. ողորմիմ ողորմիմ անմիտ մտածութեանդ, նա մանաւանդ և ներեմք քեզ. այլ զիարդ է քեզ ատել զիս, որդեակ։

Բր. Ա՛հ, ո՛չ, ո՛չ. խաբիս, Կեսար. ես սիրեմ զքեզ. քո քաջութիւն և առաքինի հանդէսք մինչև ինչ ծանուցեալ էր իմ զիմ արիւն՝ ձգեցին զիս առ իւրեանս, և բողոք բարձեալ գանգատ կալայ զերկնից, եթէ զնմարդ դիւցազն ոք իբրու զքեզ՝ միանգամայն կործանումն իցէ և պարծանք Հռովմայ. խորշիմ ես յարքայացեալն Կեսարէ. իսկ Կեսար հռովմայեցի՝ Բրուտոսի աստուած եղիցի. և հանիցս նմա պատարագ զիմ բաղդ և զկեանս ևս ձօն յաւէրժական։

Կես. Սակայն ի՞ւ իւիք զգածեալ է սիրտ քո առ իս։

Բր. Բիւրաւոր կրիւք, բաց 'ի նախանձուէ։

Կես. Իսկ զինչ իցէ՞ զոր ատեաս դու յիս։

Բր. Բռնաւորութիւն. աղէ դու միանգամ, Կեսար, աղաչեմ զքեզ՝ անսա ինձ. լուր բանից պաղատանացս, (ծունր դնէ). և խորհրդոյ ամենայն Հռովմայեցւոցս և համօրէն աւագանւոյն, և որդւոյ քո իսկ գլխովին։ Խնդրեմ դու թերևս առաջին ունել գահ 'ի մէջ մահացուաց, և քան զչչուկ մարտի վայելել կեանս քաջնափայլս և անդորրաւէտս, և լինել վեհ քան զթագաւոր և Կեսար ինքնին։...

Կես. Եւ զինչ ապա. (յարուցանէ զնա)։

Բր. Տես զչորեսին ծագս տիեզերաց 'ի կապս քո լծեալս, արձակեա արդ զոնեայ ուրեմն 'ի կապանաց ատի զմեր հայրենիս. բեր յանձին հոգի հռովմայեցի, 'ի բաց կաց յարքայութենէդ։

Կես. Ա՛հ, զինչ պահանջեցեր։

Բր. Զայն ինչ զոր արար Սիլլա. Սիլլա դայլ գիշխանձ յարեան մերում շաղախեցաւ բազում ժամանակ. այլ հուսկ յետոյ ազատութիւն շնորհեալ Հռովմայ, մոռացաք զամենայն։

Այն մարդախոշոշ բռնաւոր՝ զորով շուրջ տապատ դնէին բազում վիրաւորք, իջեալ 'ի գահէ անտի Ջնջեաց սրբեաց 'ի մոտաց ամենեցուն զյանցանս իւր և 'ի մոռացօնս դարձոյց. Կեսար ոչ սիրեաց նմանել նորա չարութեանն. Թող տպա նախանձ բերցէ առաքինութեան նորա։ Բազումս բազմաց պարգևեցեր շնորհս բարեաց. քաջ է. այլ տա ինչ իցեն այդ շնորհք. Հռովմայ և հայրենեացդ պարտ է քեզ շնորհել. յայնժամ տպա և մեր սիրաք քեզ լիցին ծառայք. յայնժամ թագաւորեսցես. յայնժամ և ես՝ քո եղէց որդի...։ Այլ զինչ, եթէ 'ի զուր ինչ իցեն բանք իմ...

Կես. Հռովմայ թագաւոր պիտոյ է. ծանիցես և դու յաւուր միում, այլ քեզ 'ի կորուստ։ Եթէ ոչ տեսանես զմեր քաղաքացիս բռնացեալս առաւել քան զթագաւոր. 'ի փոխել բնութեան, Բրուտէ, և օրինացն փոփոխումն լինի. զգեղեցիկ ազատութիւն յաւուրս մեր գործի առին բազումք 'ի հարստահարել զմիմեանս. Հռովմ երբեմն քակէր զամենայն, իսկ արդ անձամբ զանձն տապալէ. այլ նեցուկ նորա այս բազուկ. յետ ժամանակացն Սիցիլայի ամենայն առաքինութիւն Հռովմայ և Ծերակոյտն և օրէնք և հասարակապետութիւն, և ինքն իսկ Հռովմ էանց իբրև զստուեր իբրև զերազ զարթուցելոյ, անգոյ անուամբ անուանք միայն են և ոչ ճշմարտութիւն. և զարդիս առ մեզ ուր ամենայն ինչ արիւն և հուր և մրրիկ ընչէ յապականեալս գարու, այնպէս խօսիս, որպէս եթէ 'ի ժամանակսն անդ իցես Դեմոսի և Եմիլիոսի։ Ա՛հ, որդեակ իմ սիրելի, Կատոնն խաբեաց զքեզ, նա զքեզ մոլորեցոյց՝ գիտեմ ես. և 'ի բացուստ նշմարեմ եթէ այդ քո մահագուշակ կարծեցեալ առաքինութիւն՝ ածցէ քեզ կորուստ և մերոց հայրենեաց. այլ աղէ դու անսա նմա՝ որ յաղթեաց Կատոնի և Պոմպէի. ինձ հօր քում անսա, որ զքեզ սիրեմ և ողորմիմ մոլորելոյդ. լեր իմ որդի հարազատ, Բրուտէ, տուր ինձ այսր զսիրտ քո. ուխտեմ և ես քեզ զիմ սիրտ. փոխեաց 'ի կամակոր խորհրդոց այսի. մի 'ի զուր ինչ մրցիր ընդդէմ բնութեան։ Բա՛ռնէ, լռեալ կաս. չտա՞ս ինչ պատասխանի, և 'ի բաց դառնաս։

Բր. Ա՛հ. յայլ խելս կամ, և միտք իմ ցնորին. երկին, առաքեա արդ, առաքեա զփայլատակունս, և շանթահար բարձ զթշուառացեալս 'ի միջոյ. զինչ գործեցից. ա՛հ Կեսար...

Կես. Տեսանեմ արդ զի լուծաւ մորմոքեցաւ սիրտ քո. ա՛հ որդեակ իմ...

Բր. Ա՛հ, Կեսար, գիտիցես արդեօք զի 'ի մեծի վտանգի են կեանք քո. գիտիցես զի չկա ոք 'ի ծերակուտէն հռովմայեցի, որ ոչ արեան քում ծարաւեսցի. արդ աղէ քոյին փրկութիւն շարժեսցէ թէ ոչ Հռովմայն։ Ես գիտեմ զի ոմն յաստուածոց քոյին խնամակալ բարբառի առ քեզ յիմ բերան. նա զիս խուճապէ, նա զիս ասա յոտս քո խոնարհէ. (դնէ ծունր դաջիեալ). հա՛պա, Կեսար, երդմնեցուցեալ զքեզ յահաւոր անուն աստուածոց՝ որ ցարդ մոռացօնք էին սրտի քո, 'ի քո մեծ քաջութիւնդ, 'ի Հռովմ և 'ի քեզ իսկ գլխովին, այլ և զայն ասացից եթէ և յորդիդ քո սիրելի, որ զքեզ աղաչէ հեծէ պաղատի, և զքեզ միայն առաջին դասէ համօրէն աշխարհի, և քեզ միայն զՀռովմ, մի մերժեր զիս, անսա բանից պաղատանացս։

Կես. Ի բաց կաց, անարժան դու, զի խնդրես յինէն։

Բր. Զի խրատուս ունկն մատուցես, և մի 'ի սպառ յամառեալ խստացիս։

Կես. Սահմանք տիեզերաց սասանեսցին, Կեսար ոչ բնաւ։

Բր. Ա՞յս ուրեմն է կնիք բանիցդ։

Կես. Այս է. Հռովմայ պարտ է ծառայել. Կեսար զայն խնդրէ։

Բր. (Ցարոյեալ) Մնա խաղաղութեամբ, Կեսար. (կամ գնալ)։

Կես. (Ոտի վրա) Զի գործես. կաց մնա առ իս, կաց առ իս, որդեակ իմ. զինչ իցեն այդ քո արտասուք. լա՛ս դու, Բրուտէ, զի լինի քեզ թագաւոր. աշխարհս զՀռովմ...

Բր. Զքեզ միայն, զքեզ աշխարեմ. թոյլ տուր ինձ. մնա խաղաղութեամբ. (Ելանէ)։

ՏԵՍԱՐԱՆ Ը

ԿԵՍԱՐ, ապա ՏՈՒԼԱՊԵԼԼԱ

Կես. Բա՞ռէ անդրդուելի արութեանն. բա՞ռէ անընդոստ մտացն, բա՞ռէ գիւցազուն հոգւոյն. ա՜ւաղ ինձ. իսկ ընդհէր բնաւ ոչ գիտեմ և ես սիրել այսպէս զիմ հայրենիս։

Տուլ. Տէր արքայ, Ծերակոյտն և ամենայն աւագանին ժողովեալ 'ի տաճար անդր ըստ քում հրամանի, և գահոյս արկեալ սպասեն քոյին գալստեան. Լեգէոն Հռովմայեցւոց և քաղաքն ողջոյն գղրդեալ շարժեցաւ, և առ գրանն ծովացեալ տատանին 'ի ծուփ տարակուսի։ Որոց զոգին վասն քո եղեալ է 'ի ձեռին, 'ի պատրաստի են երկրպագել քումդ պատկի։ Սակայն եթէ հաճեսցի արքայ հաւատալ իւրում մտերիմ զօրականին և բօթալից դուշակութեանցն և աստուածոց երկնից, յապաղեսցէ առ ժամս զգործս, այլում պահեալ բարեպատեհ ժամու։

Կես. Զինչ. ուր զթագաւորութենէ են բանք՝ վայրիկ մի յապաղել. և ո՞ իցէ ինձ խոչընդոտն։

Տուլ. Նա ինքն բնութիւնն բազում դուշակութեամբ զքեզ խրատէ, և երկինք արքայից արքայ զմահ քո դուժէ։

Կես. Ի բաց գնա. մարդ է և Կեսար. անմտութիւն մեծ է կարծել եթէ երկինք այնչափ տարփացան Կեսարու, մինչև միտս ընծայել վասն իմ անշունչ բնութեան. կամ թէ հիմունք տիեզերաց շարժեսցին, և 'ի կայից իւրեանց տարերք 'ի բաց ոստիցեն, զի մարդ ոք մահացու օր մի և եթ առաւել ապրեսցի։ Աստուածք զաւուրս մեր թուեցին 'ի բարձանց, ելցուք սիրով ընդ առաջ բաղդին. Կեսար ոչ ինչ զանգիտէ։

Տուլ. Թշնամիք բազում են Կեսարու, որ ոչ հանդարտեն այս նորոյ լծոյս. ո՞ գիտէ, եթէ և դաւ ինչ վրիժուց խորհեցան վասն քո։

Կես. Զայդ ոչ երբեք իշխեսցեն։

Տուլ. Զարաչար յուսացար։

Կես. Այդ չափ երկիւղ մահու՝ յամօթ առնէ զիս աշխարհի։

Տուլ. Սակայն վասն հասարակաց օգտի արժան է քեզ յաւէրժանալ 'ի կեանս յայս. գոնեա

ուրեմն թոյլ տուր և ինձ գալ ընդ քեզ յատեան անդր։

ԿԵՍ. Ոչ. փոխել զհրամանս իմ ոչ առնում յանձն. փոփոխումն խորհրդոց վատութեան է նշանակ։

ՏՈՂ. Բարեդէ է. թողից զքեզ որպէս ախորժես. սակայն բազում երկիւղիւ։

ԿԵՍ. Լաւ է ինձ մեռանել, քան 'ի մահուանէ զանգիտել. հապա երթիցուք։

Կը շարունակուի։

ԲԱՆԱԼԻՔ

ԲՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԵՒՈՒԹԻՑ

(Տես երես 158)

460 Ինչու՞ համար առաստաղին ամեն կողմերն ալ հաւասարապէս սև չեն ըլլար։ — Որովհետև առաստաղին ծերին տեղ տեղ դուրս ցցուած և անհարթ կէտեր ունի. օդուն ընթացքն ասոնց վրայ փոչւոյ և ճանճախարիթի աւելի մեծ քանակութիւն մը կը բերէ։

461 Ծուխն կը վնասէ՞ բուսեղինաց։ — Այո՛. սաստիկ ծուխի քանակութիւն մը՝ բոյսերուն տերևները կը թափէ և զանոնք կը մեռցնէ. բայց պզտի քանակութիւնն չիվնասեր, մանաւանդ թէ՝ եթէ ըստ պատշաճի գործածուի՝ մեծ օգուտ ալ կ'ընէ։

462 Այս ծուխին գործածութիւնն ինչպէս օգտակար կրնայ ըլլալ բուսեղինաց։

— Որովհետև քանի մը բոյսեր և մասնաւորապէս որթերը կը պաշտպանէ սառելէն՝ որ կրնայ պատճառիլ անոնց ծաղկելուն ժամանակ։

463 Ի՞նչ կերպով ծուխն կը պահէ որթերը գարնան սառերէն։ — Երկու կերպով. նախ՝ իրեն հետ բերած ջերմութեամբը սառին հալումը կը շուտցընէ որթի ուռերուն մէջ, և կը դիւրացընէ բուսեղէն հիւթիւն դարձուածքը։ — Բ. կը խափանէ արևուն ճառագայթները, որոնք ուղղակի կը հասնին ջրոյ և սառի կայլակներուն վրայ, և ասոնք ալ ոսպնաձև ապակիի մը զօրութիւն առնելնուն համար՝ կրնայ այրել կեղևը և բոյսին վնասել։

464 Ի՞նչ բան է ճրագի մը կամ կանթեղի մը ծուխը։ — Բաղադրութիւն մ'է տեսանելի չոգիներու, որք առաջ կու գան կազային գոյութիւններէ և ամենապզտի ածղուկի կտորներէ՝ որք բոցէն չեն սպառուած։

465 Ինչու՞ համար ճրագ մը, երբոր ծայրը չյարդարուի, ծուխ կու տայ։ — Նախ որ՝ պատրուգին երկայնութիւնն աւելի ածղուկ կը մատակարարէ բոցին՝ քան որչափ որ ասիկայ կրնար սպառել։ — Բ. կը նուազցընէ բոցին տաքութիւնը, որով չի կրնար սպառել և ոչ իսկ ծուխին սովորական քանակութիւնը։

466 Բայց ինչու՞ համար նաև մեղրամոմէ ճրագք՝ որ յարդարման պէտք չունին՝ երբեմն ծուխ կ'արձակեն։ — Մեղրամոմէ ճրագներն այն ատեն ծուխ կու տան, երբ ծայրին արտաքին շրջապատն շատ բարձրացած ըլլայ, կամ ինչպէս սովորաբար կ'ըսուի՝ երբ ճրագն սկուտեղ մը կը ձևացընէ, այն ատեն անոր եզերքն կ'արգելուն օդն պատրուգին վրայ հասնելու, ասով շատ ածղուկ կը մնայ առանց սպառելու։

467 Ինչու՞ համար ձէթով կանթեղներն երբեմն խիտ ծուխ մը կ'արձակեն։ — Կամ անոր համար որ պատրոյգն հաւասար կտրուած չէ, և կամ որ շատ բարձր է։

468 Ինչու՞ համար անհաւասար կըտրուած պատրուգով կանթեղ մը ծուխ կը ձգէ։ — Նախ որ, պատրուգին ծայրի կէտերն կամ ակռաներն անկէ դիւրաւ կը զատուին, և բոցին շատ ածղուկ կը բերեն, այնպէս որ չիկրնար բոլորն ալ սպառել։ — Բ. Բոցին տաքութիւնն շատ կը նուազի այս պատրուգի կտորներով, և չիկրնար ամբողջապէս այրել առաջ բերած ածղուկը։

469 Ինչու՞ համար եթէ կանթեղի մը պատրոյգն շատ բարձր ըլլայ, ծուխ կը պատճառէ։ — Որովհետև շատ երկայն պատրոյգն զբոցը կը պաղեցընէ, և ասիկայ ոյժ չունենար առաջ եկած ածղուկը սպառելու։

470 Ինչու՞ համար շատ երկայն պատրոյգներն զբոցը կը պաղեցընեն։ — Պատրոյգն այն կէտն է՝ յորում կ'ըլլայ բաղալուծումն կամ քայքայումն ձիթոյ և իրեն հետ միացեալ գոյութեանց. բայց որպէս զի այն լուծմունքն ըլլայ՝ շատ սաստիկ տաքութեան աստիճան մը պէտք է, և այս տաքութիւնը որչափ աւելի ունենայ պատրոյգն, այնչափ կը նուազեցընէ զբոցը. ուրեմն որչափ որ պատրոյգն երկայն ըլլայ, այնչափ ալ աւելի կը պաղի բոցն։

471 Ինչու՞ համար արկանտ (d'Argand) ըսուած ճրագներն ծուխ չեն ձգեր։ — Որովհետև այս կանթեղներուն բոցին բոլոր երկայնքէն հովու ընթացք մը կ'անցնի. հետևաբար բոլոր ածղուկն կը զուգադրի այն թթուածնին հետ՝ որ իրեն կու գայ առատապէս, և ասկէ կը հետևի կատարեալ կիզում մը։

472 Ի՞նչ բանի համար կանթեղներուն վրայ ապակիէ խողովակներ կը դնեն։ — Որպէս զի ծուխ չընեն։